

V L A A M S P A R L E M E N T

stuk **508** (2009-2010) – Nr. 11
ingediend op 8 juni 2010 (2009-2010)

Ontwerp van decreet

houdende bepalingen tot begeleiding
van de aanpassing van de begroting 2010

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur,
Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door de heer Wilfried Vandaele

(Hoofdstuk XIV. Leefmilieu
Hoofdstuk XX. Regularisaties onroerend erfgoed
Hoofdstuk XXII. Slotbepalingen)

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Bart Martens.

Vaste leden:

de heer Lode Ceyskens, mevrouw Tinne Rombouts, de heer Johan Sauwens, mevrouw Valerie Taelman;
mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhout, de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Marleen Van den Eynde;
de dames Gwenny De Vroe, Mercedes Van Volcem;
mevrouw Michèle Hostekint, de heer Bart Martens;
mevrouw Liesbeth Homans, de heer Wilfried Vandaele;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Hermes Sanctorem.

Plaatsvervangers:

de heer Robrecht Bothuyne, de dames Karin Brouwers, Veerle Heeren, de heer Jan Verfaillie;
mevrouw Katleen Martens, de heren Stefaan Sintobin, Wim Wienen;
de heren Karlos Callens, Dirk Van Mechelen;
de heer Philippe De Coene, mevrouw Els Robeyns;
de dames Sophie De Wit, Tine Eerlingen;
de heer Boudewijn Bouckaert;
de heer Dirk Peeters.

Stukken in het dossier:

- 508** (2009-2010) – Nr. 1: Ontwerp van decreet + Addendum
– Nr. 2 t.e.m. 5: Amendementen
– Nr. 6: Verslag namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
– Nr. 7: Verslag namens de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking
– Nr. 8: Verslag namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
– Nr. 9: Verslag namens de Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie
– Nr. 10: Verslag namens de Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

INHOUD

1. Hoofdstuk XIV. Leefmilieu	4
1.1. Toelichting.....	4
1.2. Artikelsgewijze bespreking en stemming.....	5
2. Hoofdstuk XX. Regularisaties onroerend erfgoed.....	5
2.1. Toelichting.....	5
2.2. Artikelsgewijze bespreking en stemming.....	7
3. Hoofdstuk XXII. Slotbepalingen	8

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed besprak de haar toegewezen hoofdstukken van het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2010 op 18 mei en 1 en 2 juni 2010.

Het ontwerp van decreet werd samen geagendeerd met het aan de commissie toegewezen deel van de aanpassing van de begroting 2010. Daarover wordt verslag uitgebracht in *Parl. St.* VI. Parl. 2009-010, nr. 19-A/3-G.

1. Hoofdstuk XIV. Leefmilieu

1.1. Toelichting

Mevrouw *Joke Schauvliege*, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, geeft toelichting bij dit hoofdstuk. De bepalingen hebben betrekking op de regelgeving inzake oppervlaktewateren, grondwaterbeheer, afvalstoffenheffingen en het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. De voorgestelde bepalingen kaderen in de verkoop van de rioolwaterzuiveringsinstallaties aan Aquafin en wijzigingen van de procedure voor de heffingen inzake oppervlaktewateren en grondwater. Voorts worden enkele wijzigingen doorgevoerd ter verduidelijking van bestaande bepalingen inzake afvalstoffen.

Verkoop van rioolwaterzuiveringsinstallaties

In het kader van de verkoop van de gronden van de Vlaamse Milieumaatschappij aan de nv Aquafin is het eveneens de bedoeling om de rioolwaterzuiveringsinstallaties die nu in eigendom zijn van de Vlaamse Milieumaatschappij te verkopen aan de nv Aquafin. Omdat deze waterzuiveringsinstallaties nog steeds operationeel zijn en dat ook moeten blijven, moet voor deze verkoop in een afwijking op artikel 10.2.4 van het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid worden voorzien. Het betrokken artikel laat immers slechts een verkoop toe door de Vlaamse Milieumaatschappij van onroerende goederen die niet langer nuttig zijn. Het wordt door artikel 52 van het programmadecreet gewijzigd.

Oppervlaktewateren

De in artikel 53 voorgestelde toevoegingen aan artikel 32septies, §2, eerste lid, van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, zijn eveneens noodzakelijk naar aanleiding van het verkopen van gronden/rioolwaterzuiveringsinstallaties van de Vlaamse Milieumaatschappij aan Aquafin. De toevoegingen zorgen ervoor dat de aankopen zelf en de investeringen voor de rioolwaterzuiveringsinstallaties door het Vlaamse Gewest kunnen worden gefinancierd.

De wijzigingen in artikelen 54 en 55 strekken er toe de Oppervlaktewaterenwet af te stemmen op de gewijzigde federale regeling in verband met de subsidiaire aanslag en deze procedure eenvormig te maken met de bepalingen van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen.

Grondwaterbeheer

Artikel 56 verduidelijkt de berekening van de jaarlijkse indexatie in artikel 28quater van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer

Volgens het huidige artikel 28quinquies, §1, is de plaatsing van een debietmeter verplicht voor elke vergunde en gemelde grondwaterwinning. Dit wekt verkeerdelijk de indruk dat deze verplichting niet geldt voor illegale grondwaterwinningen die niet gemeld of vergund zijn. Om elke twijfel hierover weg te nemen, wordt in artikel 57 de formulering van artikel 28quinquies, §1, aangepast.

Artikelen 58 en 59 strekken er toe het Grondwaterdecreet af te stemmen op de gewijzigde federale regeling in verband met de subsidiaire aanslag en deze procedure eenvormig te maken met de bepalingen van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen.

Afvalstoffen

Artikel 60 betreft een verduidelijking van het huidige artikel 48, §2, 9°, van het Afvalstoffendecreet. Bij de aanpassing van het Afvalstoffendecreet door het decreet van 22 december 2006 werd een verlaagd tarief behouden voor het storten van gips of calciumchloride afvalstoffen op een daartoe vergunde stortplaats. In de memorie van toelichting werd hierover gesteld dat het verlaagde heffingstarief behouden blijft voor het storten van bestaande monoafvalstromen waarvoor geen andere verwerkingswijze (dan storten) voorhanden is. In de afgelopen jaren werd het tarief dan ook alleen voor de monostroom fosfogips en gelijkaardig gipsafval van metallurgische processen toegepast. Die stromen zijn volgens de minister overigens de enige actuele monostromen waarvoor op dit ogenblik geen andere verwerkingswijze dan storten voorhanden is.

Nu wordt echter gevraagd om dit tarief ook toe te passen op ander gipsafval waarvoor vandaag wel alternatieve verwerking en hergebruik mogelijk is, zoals gipsafval uit de bouw. Voor de recyclage van dergelijk gipsafval bestaat een recyclagemogelijkheid bij de producenten van bouwmaterialen uit gips. Het toepassen van het verlaagde storttarief op recycleerbare gipsafvalstromen is volgens de minister beleidsmatig niet wenselijk, omdat de bestaande initiatieven inzake recyclage zouden worden ontmoedigd door een aanzienlijke verlaging van de kost van het storten van herbruikbaar gipsafval. Aangezien de huidige bepalingen van het decreet niet duidelijk genoeg zijn, wordt voorgesteld om de beperking van het verlaagde storttarief expliciet als verduidelijking in het decreet op te nemen.

1.2. *Artikelsgewijze bespreking en stemming*

De artikelen 52 tot en met 60 van het hoofdstuk XIV. Leefmilieu, afdelingen I tot IV, worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

2. Hoofdstuk XX. Regularisaties onroerend erfgoed

2.1. *Toelichting*

De heer *Geert Bourgeois*, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, geeft toelichting bij het hoofdstuk XX. Regularisaties Onroerend Erfgoed, met als enig artikel 70. Met dit artikel worden volgens de minister drie aanslepende problemen opgelost.

Kabouterbrug Lint

Het eerste dossier betreft de onderhoudspremie voor de herstelling van de Kabouterbrug te Lint. Deze brug bevindt zich in een park, dat een beschermd landschap is. Het gaat om een premie van ongeveer 16.000 euro die de gemeente had aangevraagd in 2008. Omdat de herstellingswerken dringend waren – er was gevaar voor de parkbezoekers – was de gemeente gestart met de werken zonder dat de aangevraagde premie al was toegekend. Wel had de gemeente daarvoor toestemming gevraagd en gekregen van de lokaal bevoegde Vlaamse erfgoedconsulent, maar die had enkel mondeling toestemming gegeven. Achteraf heeft de betrokken ambtenaar dit wel schriftelijk bevestigd, maar de administratie had toen al de premieaanvraag geweigerd omdat de werken inmiddels al bezig waren en omdat er daarvoor geen schriftelijke toestemming was.

Deze zaak staat ook vermeld in het Jaarverslag van de Vlaamse Ombudsdienst 2009 (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 41-A/1, p. 154). Volgens de minister is deze dienst terecht van mening dat hier de rechtszekerheid en het gerechtvaardigd vertrouwen werden geschonden. De voorgestelde decreetsbepaling maakt het nu mogelijk om de aangevraagde premie toch nog toe te kennen en uit te betalen aan de gemeente Lint.

Vzw Noordstarfonds – restauratiepremie Handelsbeurs in Gent

Het dossier van de restauratiewerken aan de Handelsbeurs in Gent is volgens de minister een analoog dossier, in die zin dat volgens de letter van de regelgeving de administratie juist handelde, maar dat dit volgens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in concreto het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, niet het geval was.

Eind september 2001 werd aan de vzw Noordstarfonds een restauratiepremie toegekend van ongeveer 1.350.000 euro voor de restauratiewerken aan de Handelsbeurs te Gent. Deze restauratie was onderdeel van een groter project waarbij de Handelsbeurs werd omgebouwd tot een moderne concertzaal.

De minister laat hierbij opmerken dat de berekening van het bedrag van een toegekende restauratiepremie altijd gebeurt op basis van een door de administratie gevalideerde kostenraming. Nadien gaat de premieverkrijger dan over tot aanbesteding en is de reële restauratiekost gekend. De regelgeving bepaalt dan ook dat op dat ogenblik de toegekende premie wordt herberekend. Als blijkt dat de reële kost lager ligt dan de geraamde kost, wordt de toegekende premie verhoudingsgewijze verminderd. Dit was het geval in dit dossier. De aanbesteding bleek 860.000 euro goedkoper te zijn dan de gevalideerde raming. De administratie verminderde dan ook de reeds toegekende premie met ongeveer 460.000 euro of met meer dan een derde. De administratie deelde dit echter niet specifiek mee aan de vzw Noordstarfonds en ging ervan uit dat de vzw wel wist dat dit automatisch voortvloeide uit de regelgeving.

Niet alleen werd de vzw dus niet uitdrukkelijk verwittigd van deze drastische premiedaling, maar bovendien werden de twee voorschotten van respectievelijk 25 en 50 percent, die in april 2002 en maart 2004 werden uitbetaald, nog steeds op basis van het oorspronkelijk toegekend premiebedrag berekend. Daardoor kreeg de vzw zelfs teveel uitbetaald, vermits het definitieve premiebedrag, ongeveer 890.000 euro, slechts 65,9 percent bedroeg van het initieel toegekende bedrag.

Op zich was dit volgens de minister nog niet problematisch en had de vzw gekregen waar zij recht op had. Het echte probleem ontstond doordat de vzw ondertussen werd geconfronteerd met het feit dat de restauratie veel complexer en vooral veel duurder bleek te zijn dan door de aannemer was ingeschat. Er werden uiteindelijk voor in totaal 787.000 euro bijkomende restauratiewerken uitgevoerd. De Vlaamse erfgoedambtenaren die deze werf opvolgden, bevestigden dat al deze werken kwalitatief in orde waren en ook noodzakelijk om de restauratie tot een goed eind te brengen.

Finaal was er tussen de reële kostprijs van de totale restauratie en de oorspronkelijke kostenraming nog slechts een verschil van ongeveer 70.000 euro. Normaliter had de vzw voor de bijkomende restauratiewerken ook nog aanvullende premies kunnen aanvragen, maar de vereniging deed dat niet omdat zij ervan uitging dat ze recht had op de oorspronkelijk toegekende premie. Pas bij de aanvraag van het saldo, na de oplevering van de werken, werd het de vzw duidelijk dat niets meer zou worden uitbetaald, maar dat bovendien nog een deel zou moeten worden terugbetaald. Dit terwijl, als men het premiebedrag berekend had op de totale kostprijs van alle reël uitgevoerde restauratiewerken, dus met inbegrip van alle bijkomende noodzakelijke werken, de premie slechts ongeveer 37.800 euro minder zou bedragen dan de oorspronkelijk in 2001 toegekende premie.

Het zou volgens de minister haaks staan op zijn beleid, dat herbestemming met respect voor de erfgoedwaarde juist extra wil stimuleren, en het zou bovendien ook niet rechtvaardig zijn moest de vzw nu een deel van de premie moeten terugbetalen. De vzw Noordstarfonds had namelijk goede gronden om te denken dat de oorspronkelijke premie ook volledig zou worden uitbetaald. De minister meent dat op grond van de beginselen van behoorlijk bestuur corrigerend moet worden opgetreden.

Om deze redenen bepaalt het voorgestelde artikel 70 dat een saldo van ongeveer 299.000 euro toch nog aan de vzw kan worden uitbetaald. Dit komt overeen met het oorspronkelijk toegekende premiebedrag min de vermelde 37.800 euro en is dus het premiebedrag berekend op basis van alle reël uitgevoerde restauratiewerken.

Leuven – restauratiepremie Van Peteghemorgel

Het derde dossier betreft een restauratiepremie van ongeveer 61.000 euro die eind 1991 werd toegekend aan de stad Leuven voor de restauratie van het Van Peteghemorgel in de kapel van het voormalige Augustinessenklooster. Kort daarna is er binnen de Vlaamse administratie een overdracht van bevoegdheden en dossiers gebeurd waarbij dit dossier tussen de twee betrokken diensten verloren is gegaan. De voorgestelde decreetsbepaling laat nu toe om de in 1991 toegekende premie alsnog uit te betalen.

Verantwoording

De minister laat opmerken dat de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed zich uitdrukkelijk achter deze drie regularisaties heeft geschaard.

De vraag kan echter worden gesteld waarom deze dossiers in het programmadecreet worden geregulariseerd. De Raad van State merkt volgens de minister terecht op dat dit artikel geen normatieve bepaling is en dat deze regularisaties dan ook in het begrotingsdecreet zelf opgenomen kunnen worden (*Parl. St.* VI. Parl. 2009-10, nr. 508/1, p. 67). De Vlaamse Regering heeft niettemin beslist om het artikel in het programmadecreet te behouden, omdat dit soort bepalingen in het verleden ook altijd in de programmadecreten stonden. De minister verwijst als voorbeeld naar de artikelen 53 en 54 van het decreet van 22 december 1999 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2000, de artikelen 44 tot en met 47 van het decreet van 5 juli 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2002 en de artikelen 50 en 51 van het decreet van 20 december 2002 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2003.

Door de opname in het programmadecreet wordt ook vermeden dat er problemen zouden ontstaan bij de afhandeling van de uitbetaling van deze premies ingevolge de eenjarigheid van het begrotingsdecreet.

2.2. Artikelsgewijze bespreking en stemming

De heer *Dirk Van Mechelen* begrijpt dat sommige probleemdossiers enkel door een decreetale regularisatiebepaling kunnen worden rechtgezet. In de vorige legislatuur werd al aan een dergelijke oplossing gedacht voor het dossier van de vzw Noordstarfonds betreffende de restauratie van de Handelsbeurs in Gent. Toen was er echter onder meer kritiek van de Inspectie van Financiën. Geldt die kritiek nog steeds?

De heer *Johan Sauwens* stelt dat zijn fractie de voorgestelde regularisaties om redenen van billijkheid steunt. Die aanpak mag volgens het lid niet leiden tot een systeem om stelselmatig onoordeelkundig beheerde dossiers recht te zetten. Zijn er nog andere geblokkeerde dossiers waarvoor een dergelijke oplossing wordt overwogen?

De *minister* stelt dat hij volledig achter de regularisatie van de genoemde dossiers staat. Het is correct dat er in de vorige legislatuur al pogingen werden ondernomen om het dos-

sier van de Handelsbeurs in Gent te deblokken. De Inspectie van Financiën zet zich op het standpunt van de regelgeving, maar er is ook het vertrouwensbeginsel en de rechtszekerheid. Volgens de Vlaamse Ombudsdienst zijn die geschonden in het dossier van Lint.

De Handelsbeurs in Gent is volgens de minister een prachtig gebouw met een uitstekende publiekswerking. Het nu toegekende bedrag dekt enkel de kosten voor de reëel uitgevoerde werken, zoals die door de administratie werden gevalideerd, en is bovendien lager dan het initieel geraamde bedrag.

De minister deelt de mening van de heer Sauwens dat dergelijke regularisaties geen systematiek mogen worden om fouten van de administratie toe te dekken. Hij heeft op dit ogenblik geen weet van andere dergelijke dossiers.

Artikel 70 van hoofdstuk XX. Regularisaties onroerend erfgoed wordt aangenomen met 10 stemmen.

3. Hoofdstuk XXII. Slotbepalingen

Amendement nr. 2 van mevrouw Tinne Rombouts, de heren Bart Martens en Wilfried Vandaele en de dames Valerie Taeldeman, Michèle Hostekint en Tine Eerlingen strekt ertoe de inwerkingtredingsbepaling van de artikelen uit het hoofdstuk XIV. Leefmilieu te wijzigen.

Volgens de bij amendement voorgestelde tekst zullen de artikelen 51 tot en met 53, de artikelen 56 tot en met 57, en de artikelen 60 tot en met 63, in werking treden op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad. De artikelen 54, 55, 58 en 59 treden ongeacht het aanslagjaar in werking op de tiende dag na de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Mevrouw *Valerie Taeldeman* licht toe dat, zoals in het Wetboek van de Inkomstenbelastingen bepaald, ook voor de heffingen de oude procedure van hertaxatie na de gerechtelijke vernietiging moet worden afgeschaft voor de vroegere heffingsjaren, en de nieuwe subsidiaire aanslagprocedure van toepassing verklaard op de heffingsjaren die onder het oude regime van hertaxatie vallen. Zonder specifieke vermelding kan men ervan uitgaan dat de regeling enkel geldt voor het huidige aanslagjaar. Vandaar dat moet worden opgenomen dat de betrokken artikelen 54, 55, 58 en 59 ongeacht het aanslagjaar in werking treden zoals standaard is voorzien, namelijk tien dagen na publicatie van het decreet in het Belgisch Staatsblad.

Dit amendement en de gewijzigde slotbepaling in artikel 72 worden aangenomen met 7 stemmen bij 4 onthoudingen.

De voorzitter,

Bart MARTENS

De verslaggever,

Wilfried VANDAELE